

COLUMN

Hoe GeenStijl-reaguurders dit kunstwerk zijn waarde verlenen

Herien Wensink 24 mei 2018

Bewaren

Delen

Stelling: we mogen GeenStijl ook weleens dankbaar zijn

Hij heeft het weer voor elkaar, theatermaker en kunstenaar Dries Verhoeven. Verhoeven blinkt de laatste jaren uit in ontregelende installaties in de openbare ruimte, zoals een felomstreden Grindr-project in Berlijn, en vorig jaar het slim-griezelige *Phobiarama*, een spookhuis van de hedendaagse angst. Sinds deze week pronkt een nieuw werk van hem op De Neude in Utrecht, als onderdeel van het Spring Festival: *Sic transit gloria mundi* (zo passeert de wereldse grootheid).

Blijf op de hoogte

Krijg een melding bij nieuws over Cultuur & Media.

Het werk is een buitenproportionele bouwplaats. De suggestie is dat hier een reusachtig standbeeld wordt gebouwd van een (witte)

man die van zijn voetstuk is gevallen. Er zijn artist's impressions en souvenirs van het beeld, en toeschouwers kunnen vanuit het bezoekerscentrum de voortgang van de werkzaamheden bekijken. Totdat opvalt dat er niets wordt gebouwd – het gaat om de discussie. *Sic transit gloria mundi* is de tekst die wordt uitgesproken als een nieuwe paus wordt beëdigd: met die woorden wordt de macht van de oude aan de nieuwe paus doorgegeven. Met dit werk stelt Verhoeven de vraag of het Westen nu zijn macht kwijtraakt aan China, Rusland of het Midden-Oosten.

Maar discussie was er aanvankelijk alleen met de horecaondernemers rond het plein. Het werk beperkt namelijk de ruimte voor hun terrassen. Hun woede kwam overigens pas echt tot een kookpunt toen bleek dat het hier kunst betrof. Een gewone bouwplaats, tja, dat hadden ze maar te pikken. Maar zoiets nutteloos als kunst? Ten koste van hun bieromzet? De kleingeestigheid is even grappig als pijnlijk.

Ik vermoed dat het relletje Verhoeven teleurstelde. Maak je een kunstwerk dat gaat over het einde van de westerse wereldmacht, gaat de ophef over pils. Of je kunt het ironisch opvatten: terwijl Verhoeven suggereert dat heersende westerse waarden passé zijn, staan boze ondernemers en consumenten op de bres voor hun recht op lichtzinnig vermaak en economisch gewin.

De 'bouwplaats' van *Sic transit gloria mundi* Beeld Foto's Willem Popelier, JA Architectura

Hoe dan ook: sinds GeenStijl lucht kreeg van de zaak, gaat het gelukkig eindelijk over de inhoud. Een tendentius berichtje op het blog besteedde aandacht aan een affiche voor het werk, waar de toelichting in het Chinees, in het Russisch en ook in het Arabisch staat. Op de foto prominent die gevallen witte, kale man – en een

kale man is in deze gemeenschap als een rode lap voor een stier. Prikkelende kop erboven: 'Arabische tekst in 030 viert de moord op Fortuyn', en hup, de ophef kon geogst.

Routineuze furie onder reaguurders: 'Een monument voor het einde van de westerse overheersing'. Oftewel: wij moeten dood. Dit monument kan gewoonweg niet op een andere manier geïnterpreteerd worden'. 'Ik heb van mijn leven nog nooit aan vandalisme gedaan, maar hier gaat een steen doorheen.'

Mooi, hoe de GeenStijl-lezer precies de angst verwoordt die Verhoeven zo vernuftig aanzwengelt. Hoe zou de reaguurder het vinden dat juist hij dit kunstwerk zo zijn waarde verleent? Dat is nog eens wat anders dan het meeste bezoekerscommentaar: 'Bizar, dat het gewoon nergens voor is.' Die kale man is trouwens Verhoeven zelf. En volgende week is er op De Neude gewoon weer beachvolleybal. *Sic transit gloria mundi*.

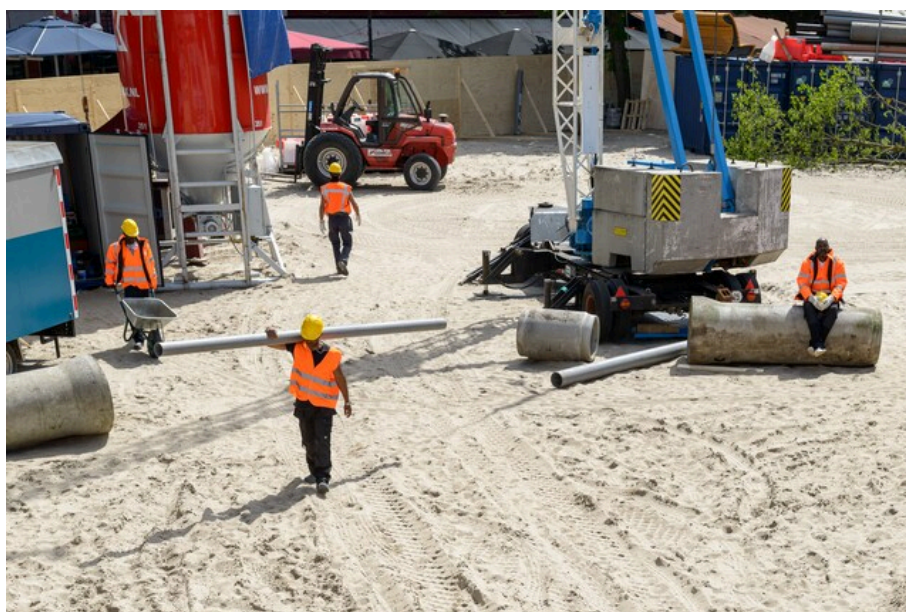
Wekelijks neemt Bor Beekman, Robert van Gijssel, Rutger Pontzen, Herien Wensink of Nell Westerlaken stelling in de wereld van film, muziek, theater of beeldende kunst.

de Volkskrant

Artist impression van Sic transit gloria mundi Beeld Foto's Willem Popelier, JA Architectura

De 'bouwplaats' van Sic transit gloria mundi Beeld Foto's Willem Popelier, JA Architectura

Help ons door uw ervaring te delen: [Feedback geven](#)